

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı : 17444
Tarih : 16.03.2022

Türkiye Büyük Millet Meclisi -
Türkiye Büyük Millet Meclisi
Başkanlığı
Tarih: 16/03/2022 10:56
Sayı: E-120.10-
0983931

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Erkek egemen ideolojiden beslenen cinsiyetçi, ayrımcı politikalara son verilmesi, kadın cinayetlerinin durdurulması, LGBT+'lara yönelik nefret söylemi ve her türlü cinsiyetçi şiddetin önlenmesi, devlet politikalarında toplumsal cinsiyet eşitliğinin temel alınması, koruma ve tedbir kararlarının etkili uygulanması, kadına karşı şiddet uygulayanlara etkin soruşturma yürütülmesi ile cezasızlık politikalarına son verilmesi, kadına karşı şiddet ile mücadele alanında bütüncül, eş güdümlü ve etkili işbirliği içeren politikaların hayata geçirilmesi, İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararının geri alınarak sözleşmeden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi amacıyla Anayasa'nın 98. ve İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Serpil KEMALBAY PEKGÖZEGÜ

İzmir Milletvekili

GEREKÇE

İstanbul Sözleşmesinde de tanımlandığı gibi toplumsal cinsiyet, kadın ve erkek için toplum tarafından uygun görülen ve inşa edilen roller, davranışlar, eylemler ve niteliklerdir ve kadına yönelik toplumsal cinsiyete dayalı şiddet kadınlara, kadın olmalarından dolayı uygulanan ve kadınları aşırı etkileyen şiddet anlamına gelmektedir.

2021 yılında İstanbul Sözleşmesinden Cumhurbaşkanı kararıyla çıkan Türkiye OECD ülkeleri içinde kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri sıralamasında birinci, 2021 Küresel Cinsiyet Eşitsizliği Raporu'nda 156 ülke arasında 133 sıradadır.

Bianet'in yerel ve ulusal gazetelerden, haber sitelerinden ve ajanslardan derlediği Erkek Şiddeti Çetelesi verilerine göre; 2022 yılının ilk iki ayında erkekler tarafından 45 kadının öldürüldüğü, en az 50 kadının ölümünün basına şüpheli şekilde yansıdığı, sadece Şubat ayında en az 78 kadına şiddet uygulandığı, en az 26 kız ve oğlan çocuğunu istismar edildiği, 3 kadına tecavüz edildiği, en az yedi kadının taciz edildiği ve 107 kadının da da seks işçiliğine zorlandığı belirtilmiştir.

Kimi olgularda kadınların şiddetten korunmak için yetkililere başvurduğu fakat koruma tedbirlerinin yetkililer tarafından uygulanmadığı, kadınların koruma kararlarına rağmen öldürüldüğünü göstermektedir.

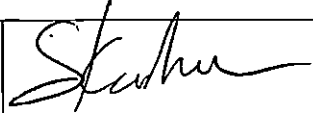
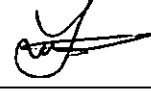
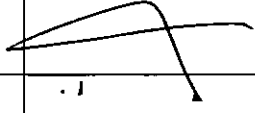
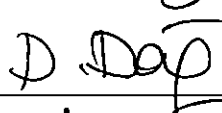
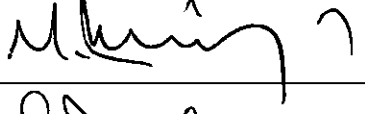
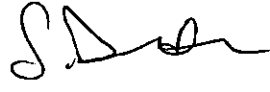
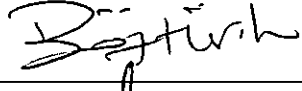
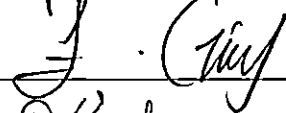
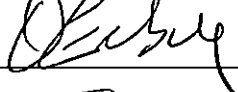
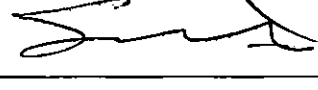
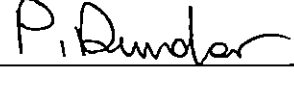
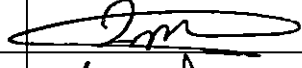
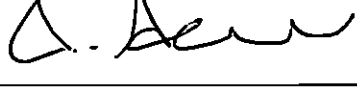
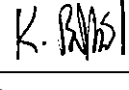
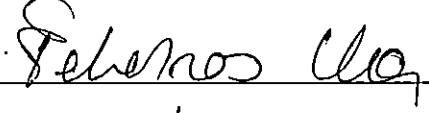
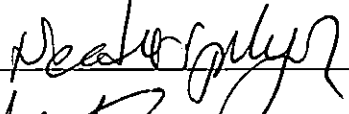
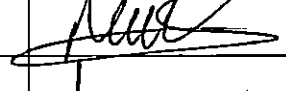
İstanbul Sözleşmesinin kaldırılması kadını daha fazla hedef haline getirmekte iken erkeğe ise kadına karşı ne yaparsa yapsın sonucun cezasızlık olacağını düşündüren bir güç vermiştir. Nitekim, Uluslararası Af Örgütü'nün Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesinin ardından “kadınlara yönelik şiddetin mevcut durumunu” içeren ve Aralık 2021 yılında basında yer alan “Türkiye Sözleri Eyleme Geçir” başlıklı Raporunda , Türkiye’de kadına yönelik şiddetin kaygı verici boyutlarda olduğu, toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamayı amaçlayan bir siyasi iradenin olmadığına dikkat çekilmiş, toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamayı amaçlayan bir siyasi iradenin olmamasının Türkiye’de kadınlara yönelik şiddetin sona erdirilmesinin önündeki en önemli engellerden birisi olduğu belirtilmiştir.

Kadın cinayetleri kanayan yara olmaya devam etmekte iken ceza indirimleri, beraat kararları, adli para cezaları, hükmün açıklanmasının geri bırakılması v.b. gibi göstermelik hükümler şiddet yanlısı erkeğin şiddet uygulasa dahi ceza almayacağı yönündeki düşüncesini destekler niteliktedir. Siyasi iktidarın “kadın erkek eşit değildir” savını savunması, kadını eşit ve özgür bir birey olarak değil ancak aile bağlamının içerisine yerleştirerek anması, Kadın Bakanlığını kaldırması, İstanbul Sözleşmesinden çıkması gerçek adaletin beslendiği kaynağa işaret

etmektedir. Canlıyken yakılarak öldürülen Pınar Gültekin örneğinde olduğu gibi kadınlar vahşi katliamlara uğramakta, evde, sokakta, iş yerinde, devletin kurumlarında, gözaltında, cezaevinde tecavüze uğramakta, şiddete maruz bırakılmaktadır. Kadınlar korunmamakta, o da yetmezmiş gibi failer cezasızlık kalkanı ile korunmaktadır. Nitekim daha önce yaptığı evlenme teklifleri reddedilen failin bileğine bıçak bağlayarak evlenme teklifi yapmaya gittiği, Hatice Kaçmaz tarafından reddedilince kadını 15 kere bıçaklayarak katlettiği davada Yargıtay C.G.K.'nın, cinayeti "tasarlayarak" değil, "duygusal çöküntü ve anlık hiddetle işlendiği"nden hareketle indirimli cezaya hükmetmesi gerçek adaletin değil erkek adaletin tezahürü olmuştur. Gülistan Doku bulunamamış, şüpheliler etkili soruşturulmamışken benzer şekilde İpek Er, Nadira Kadirova, Yeldana Kaharman, Garibe Gezer gibi daha nice kadının şüpheli ölümleri de etkili soruşturulmamaktadır. Bununla birlikte özellikle kolluk kuvvetlerinin dahil olduğu suçlar cezasızlık zırhıyla ödüllendirilmektedir. Hakkâri, Şırnak, Dersim gibi kolluk kuvvetlerinin sayıca fazla olduğu illerde yürütülen, kamuoyuna yansıyan ve kamu otoritelerinin etkin idari ve yargısal soruşturmalar yürütmediği durumlar neticesinde kolluğun karıştığı seks işçiliğine zorlama, taciz, tecavüz, kadınlara yönelik birçok hak ihlali etkili kovuşturulmamaktadır.

Devletin birincil görevlerinden biri yurttaşlarının yaşam hakkını sağlamaktır. Anayasa "kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığının" tanımlandığı 17. maddesi ile herkesin yaşam hakkını garanti altına almayı ve kimsenin "insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir muameleye tabi tutulamayacağını" taahhüt eder. Toplumsal cinsiyete dayalı şiddet bu anayasal hakkın ihlali anlamına gelmekte, bu ihlalin önlenmesi için devlete önemli sorumluluklar düşmektedir.

Bu bağlamda; erkek egemen ideolojiden beslenen cinsiyetçi, ayrımcı politikalara son verilmesi, kadın cinayetlerinin durdurulması, LGBTİ+'lara yönelik nefret söylemi ve her türlü cinsiyetçi şiddetin önlenmesi, devlet politikalarında toplumsal cinsiyet eşitliğinin temel alınması, koruma ve tedbir kararlarının etkili uygulanması, kadına karşı şiddet uygulayanlara etkin soruşturma yürütülmesi ile cezasızlık politikalarına son verilmesi, kadına karşı şiddet ile mücadele alanında bütüncül, eş güdümlü ve etkili işbirliği içeren politikaların hayata geçirilmesi, İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararının geri alınarak sözleşmeden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci İktüzüğün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederim.

1	FATMA KURTULAN	MERSİN	
2	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
3	MUSA PİROĞLU	İSTANBUL	
4			
5	DERSİM DAĞ	DİYARBAKIR	
6	MURAT SARISAÇ	VAN	
7	SAİT DEDE	HAKKARİ	
8	BERDAN ÖZTÜRK	AĞRI	
9	HİŞYAR ÖZSOY	DİYARBAKIR	
10	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	
11	OYA ERSOY	İSTANBUL	
12	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	
13	PERO DUNDAR	MARDİN	
14	DİRAYET DİLAN TAŞDEMİR	AĞRI	
15	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	
16	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	
17	FELEKNAS UCA	BATMAN	
18	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	
19	NUSRETTİN MAÇİN	ŞANLIURFA	
20	İMAM TAŞÇIER	DİYARBAKIR	